

Usnesení

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrala a soudců JUDr. Ivy Hubáčkové a JUDr. Miroslava Stoklasy ve věci žalobce: I. [REDAKCE] B. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupený Mgr. et Bc., Michalem Hessem, advokátem se sídlem Praha 1, Národní 58/32, proti žalovanému: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o 250.000 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, ze dne 24. listopadu 2016, č. j. 17 C 427/2014 - 105,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku o náhradě nákladů řízení **mění** jen tak, že jejich výše činí 900 Kč, jinak **se potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů odvolacího řízení 300 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu o 250.000 Kč s příslušenstvím a žalobci uložil zaplatit zálohu žalovanému 600 Kč na náhradu nákladů řízení.

Podle odůvodnění se žalobce domáhal proti žalovanému kompenzace nemajetkové újmy, která mu měla vzniknout řízením vedeném pod sp. zn. [REDAKCE] před Obvodním soudem pro Prahu 4. Po provedeném dokazování soud nárok posoudil dle zák. č. 82/1998 Sb., a neshledal ho důvodným. O náhradě nákladů řízení rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., a procesně úspěšnému žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení dle ust. § 151 o. s. ř. za dva úkony, vyjádření k žalobě a účast na jednání dle § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 Sb.

Proti rozsudku, pouze výroku o náhradě nákladů řízení, podal žalovaný včas odvolání. Namítl, že soud sice o náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s vyhl. č. 254/2015 Sb., nevyhověl však jeho návrhu, kterým požadoval přiznání tří režijních paušálů. Soud rozhodnutí o přiznání jednotlivých úkonů

nijak neodůvodnil, resp. neodůvodnil, proč nepostupoval podle návrhu žalovaného. Odkázal na ust. § 1 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 Sb., které obsahuje demonstrativní výčet toho, co lze považovat za úkon, tuto demonstrativnost je třeba chápat tak, že za úkon lze považovat i jinou činnost, než je ve výčtu uvedena. V žádném případě však nelze pominout takovou, která ve výčtu explicitně uvedena je. Navrhl změnu napadeného výroku tak, aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 900 Kč.

Žalobce se k odvolání nevyjádřil.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu vymezeném odvoláním, včetně řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§ 205, § 212, § 212a o. s. ř.), aniž ve věci nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Odvoláním nebyl napaden výrok o věci samé, který tak samostatně nabyl právní moci (§ 206 odst. 3 o. s. ř.), a nebyl proto přezkoumáván odvolacím soudem.

Soud I. stupně postupoval správně, když přiznal procesně úspěšnému žalovanému náhradu nákladů řízení dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. Odvolateli je však třeba přisvědčit v tom, že tuto výši nákladů nesprávně vyhodnotil. Odvolateli však nelze přisvědčit v tom, že by odůvodnění napadeného výroku nebylo dostatečně odůvodněné. Z odůvodnění napadeného rozsudku se zcela jednoznačně podává, že soud přiznal žalovanému náhradu za provedené úkony: vyjádření k žalobě, účast na jednání. Odvolatel však správně namítl, že mu dle § 1 odst. 3 písm. b) vyhl. č. 254/2015 Sb. přísluší náhrada za přípravu účasti na jednání. Tento nárok také žalovaný řádně před soudem uplatnil.

S odkazem na výše uvedené odvolací soud změnil napadený výrok dle ust. § 221a o. s. ř. pouze ve výši přiznané náhrady nákladů řízení, když jinak ho dle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.

Žalovaný byl procesně úspěšný i v odvolacím řízení a přísluší mu s odkazem na shodná zákonná ustanovení (viz výše) náhrada ve výši 300 Kč dle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř.

Poučení: Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

V Praze dne 16. února 2017

JUDr. Zdeněk Stibral v. s.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Barchánková